

Frederiksberg Kommune, hvorefter den i § 5 ommeldte Regel om Børnefradraget kan bringes til Anvendelse, og hvorefter den ordinære Indkomstskat lægges paa vedkommende Skatteydere Indtægt efter en Skala, der fastsættes indenfor de i § 5 anførte Rammer. Bestemmelserne blev derfor ved Lov Nr. 70 af 10. Februar 1921 forlængede til ogsaa at gælde Skatteaaret 1921—22.

I Skrivelse af 30. December f. A. har Københavns Magistrat i Henhold til Beslutning af Kommunalbestyrelsen anmodet Indenrigsministeriet om at medvirke til, at der søges tilvejebragt Lovhjemmel for, at Bestemmelsen i § 5 i Loven af 22. December 1919 ogsaa bringes til Anvendelse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1922—23.

Det fremgaar af den fra Magistraten modtagne Henvendelse, at det i Magistraten har været overvejet at søge gennemført en eventuel yderligere Forhøjelse af Børnefradraget og en Udvidelse af Fradragetsretten til at gælde ogsaa for Børn fra 15 til 18 Aar, forsaa vidt Forældrene maatte forsørge dem i denne Alder som Følge af Børnenes Videreuddannelse eller af andre Grunde, men efter de Overvejelser og Undersøgelser, som Spørgsmaalet har været Genstand for indenfor Magistraten, har det vist sig, at den vanskelige økonomiske Situation, hvori Kommunen for Tiden befinder sig, gør det utilraadeligt at fremkomme med Forslag til Lovbestemmelser, der vil formindske Indkomstskattens Provenu for det kommende Aar udover den Forringelse, som Nedgangen i Borgernes skattepligtige Indtægter vil medføre.

Efter at Magistratens Forslag var forelagt Borgerrepræsentationen, blev det af denne henvist til Behandling i et Udvalg, hvis Flertal sluttede sig til Magistratens Forslag, medens et Mindretal indstillede, at Børnefradraget søgtes forøget til 400 Kr., idet dog den derved forarsagede Mindreindtægt af den personlige Kommuneskat skulde søges indvundet ved en passende Udvidelse af Selskabsskatten, navnlig derved, at Fradraget for Selskabernes Virksomhed i Udlandet, i Analogi med, hvad der allerede er sket for Statskattens Vedkommende, ogsaa skulde bortfalde for Kommuneskattens.

I sit Møde den 22. December f. A. tiltraadte Borgerrepræsentationen Magistratens Forslag om at søge den ifølge Lov Nr. 70 af 10. Februar 1921 gældende Ordning forlænget for 1922—23, idet samtidig den af Mindretallet afgivne Indstilling angaaende Børnefradragets Forhøjelse vedtoges med 4 Stemmer, medens de øvrige Medlemmer af Forsamlingen undlod at stemme. Det var dog ogsaa under Afstemningen i Borgerrepræsentationen en Forudsætning for Børnefradragets Forhøjelse, at den derved forarsagede Mindreindtægt søgtes indvundet ved en passende Forhøjelse af Selskabsskatten.

Ministeriet har imidlertid ved Fremsettelsen af nærværende Lovforslag ment at burde holde sig til de Bestemmelser, hvorom der er Overensstemmelse mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, idet Ministeriet ogsaa formener, at det frembyder Betydelighed at udvide Selskabsbeskatningen paa den af det nævnte Mindretal antydede Maade.

Bestemmelserne i § 5 i Loven af 22. December 1919 foreslaas derfor forlængede uforandrede.

Da Frederiksberg Kommunalbestyrelse ligeledes har anholdt om Forlængelse af den gældende Ordning for Frederiksberg Kommunes Vedkommende, foreslaar man ogsaa Forlængelse af Lovens § 6.

ad § 2.

I sin fornævnte Skrivelse har Magistraten i Henhold til Kommunalbestyrelsens Beslutning anholdt om, at den i Lov Nr. 12 af 23. Januar 1914 § 1, jfr. Lov Nr. 110 af 18. April 1910 fastsatte Bestemmelse om, at Budgettets Behandling skal være tilendebragt senest den 15. Februar, ændres saaledes, at Fristen for saa vidt angaar Budgettet for 1922—23 forlænges til Udløbet af indeværende Regnskabsaar. Da Ministeriet — navnlig under Hensyn til, at Budgettets Behandling vil være afhængig af Behandlingen af nærværende Lovforslag — intet har fundet derimod at erindre, søges den dertil fornødne Lovhjemmel herved tilvejebragt, idet man henviser til, at en lignende Ændring med Hensyn til Behandlingen af Budgettet for 1916—17 gennemførtes ved Lov Nr. 26 af 12. Februar 1916.